

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
Юридичний факультет
Кафедра цивільно-правових дисциплін і трудового права
імені професора О.І. Процевського

«Актуальні проблеми приватного та публічного права»

Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 91-річчю з дня народження член-кореспондента НАПрН
України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча
науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І.

27 березня 2020 року
м. Харків

УДК 349.2:342.727
ББК 67.305
А 43

Актуальні проблеми приватного та публічного права : матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції присвяченої 91-річчю з дня народження член-кореспондента НАПрН України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І. (27 березня 2020 року). – Харків, 2020. – 236 с.

У матеріалах збірника представлені результати наукових досліджень вчених, присвячених актуальним проблемам приватного та публічного права.

Видання адресоване вченим, аспірантам, докторантам, викладачам закладів юридичної освіти, працівникам суду, адвокатури, органам юстиції, співробітникам Державної служби зайнятості України, практикуючим юристам, громадським діячам, профспілковим активістам, іншим особам, що цікавляться проблемами приватного та публічного права.

Матеріали конференції оприлюднені у електронному вигляді на сервері відкритого електронного архіву (репозитарію) Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди EKhNPUiR (електронний архів): <http://dspace.hnpu.edu.ua/> та на сайті юридичного факультету: <http://www.hnpu-laws.in.ua/> у розділі «Наука».

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники та їх наукові керівники.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

Конаневич Ю.Г.

Понятие и содержание хозяйственной деятельности203

Гладкая Е.Н.

Право собственности профессиональных союзов и его гарантии:
отдельные вопросы правового регулирования206

Мешкова К.О.

Деякі питання співвідношення корпоративного договору та статуту в
товариствах з обмеженою відповідальністю.....210

Альошин В.В.

Щодо деяких питань забезпечення виконання зобов'язання213

Гелашвілі А.Г.

Роль держави в гарантуванні права дитини на належне утримання217

Ивуть Н.И.

Право на обращение в суд с заявлением об ограничении или лишении
несовершеннолетних в возрасте от четырнадцати до восемнадцати лет права
самостоятельно распоряжаться своими заработком, стипендией или иными
доходами220

**Секція «Адміністративне право. Адміністративне процесуальне право.
Митне та податкове право. Фінансове право»**

Хрідочкін А.В.

Основні напрями вдосконалення адміністративної відповідальності за
порушення законодавства у сфері інтелектуальної власності в Україні224

Задихайло О.А.

До питання оновлення предмета адміністративного права України.....227

Алдохіна Л.М.

Деякі проблеми правового регулювання використання альтернативних
джерел енергії в Україні230

**Секція «Теорія та історія держави і права. Філософія права.
Конституційне право. Муніципальне право»**

Сухопаров В.П.

Пользовательские соглашения как основа правоотношений на
видеохостинге между его владельцем и блогером233

вчених-адміністративістів, вироблення єдиного підходу щодо визначення кола відносин, що входить до предмета адміністративного права, окреслення тенденцій та прогнозування напрямів його розвитку.

Список використаних джерел:

1. Авер'янов Вадим Борисович. Вибрані наукові праці / упорядники : О. Ф. Андрійко (керівник колективу), В. П. Нагребельний, Л. Є. Кисіль, Ю. С. Педько, В. А. Дерещ, А. А. Пухтецька, А. В. Кірмач, Л. В. Люлька [за заг. ред. : Ю. С. Шемшученка, О. Ф. Андрійка]. К. : Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2011. 448 с.

УДК 351.824.11

Orcid 0000-0001-8957-0517

Алдохіна Людмила Миколаївна,
аспірант кафедри державно-правових дисциплін,
міжнародного права і права Європейського Союзу
ХНПУ імені Г.С. Сковороди

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В УКРАЇНІ

Одним із пріоритетів сучасного розвитку енергетики в усьому світі є підвищення енергоефективності та використання енергії з відновлюваних та альтернативних джерел. Незворотне виснаження світових вуглеводневих ресурсів, постійне зростання цін на енергоносії, проблеми екологічного забруднення навколишнього природного середовища змушують сьогодні більшість розвинених країн Європи та світу формувати нові енергетичні стратегії, спрямовані на розвиток альтернативної енергетики. Адже альтернативні джерела енергії, на відміну від традиційних, таких як нафта, природний газ, вугілля не завдають істотної шкоди навколишньому природному середовищу. Крім того, використання альтернативних джерел енергії зменшує залежність держави від імпорту необхідних ресурсів. Особливо актуальною зазначена проблема є для України, яка не володіє достатнім ресурсним запасом невідновлювальних джерел енергії і залежить від зовнішніх енергетичних поставок. Це ставить перед нашою державою нові економічні та технологічні завдання, оскільки в умовах зростаючого підвищення цін на енергоносії, енергоємна національна економіка, що розвивається, зазнає значних втрат, що призводить до зниження рівня виробництва та гальмування соціально-економічного розвитку. Тож питання зниження енергозалежності через формування ефективної програми енергозбереження та розвитку альтернативної енергетики в Україні є на

сьогодні надзвичайно актуальним, таким, що потребує нагального вирішення.

На сьогодні правове регулювання альтернативної енергетики в Україні здійснюється низкою законів, серед яких слід відзначити Закони України «Про альтернативні джерела енергії», «Про ринок електричної енергії», «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів» «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» та підзаконними нормативно-правовими актами, які є загальними для всіх альтернативних джерел енергії, такими як, наприклад постанова Кабінету Міністрів України від 19 лютого 2009 р. N 126 «Про особливості приєднання до електричних мереж об'єктів електроенергетики, що виробляють електричну енергію з використанням альтернативних джерел», постанови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг «Про затвердження Порядку продажу, обліку та розрахунків за електричну енергію, що вироблена з енергії сонячного випромінювання об'єктами електроенергетики (генеруючими установками) приватних домогосподарств» від 27.02.2014 № 170, «Про затвердження Порядку встановлення, перегляду та припинення дії «зеленого» тарифу на електричну енергію для суб'єктів господарської діяльності, споживачів електричної енергії, у тому числі енергетичних кооперативів, та приватних домогосподарств, генеруючі установки яких виробляють електричну енергію з альтернативних джерел енергії» від 30.08.2019 р. №1817, «Про затвердження нормативно-правових актів, що регулюють діяльність гарантованого покупця та купівлі електричної енергії за «зеленим» тарифом та за аукціонною ціною» від 26.04.2019 № 641 тощо.

Проте, незважаючи на достатньо велику кількість нормативно-правових актів у цій сфері, слід зауважити, що в Україні й досі не створено комплексної правової бази, яка б змогла врегулювати всі види альтернативної енергетики в нашій державі. Крім того, більшість нормативно-правових актів у сфері альтернативної енергетики постійно змінюється та носить суто декларативний характер, а в окремих випадках навіть погіршує стан виробників альтернативної енергії. Так, наприклад, 18 червня 2014 року КМУ було прийнято розпорядження № 589-р «Про вдосконалення системи розрахунків за електричну енергію з альтернативних джерел енергії», яким було суттєво зменшено коефіцієнт «зеленого» тарифу для сонячних електростанцій з 1,8 до 1,01.

А у квітні 2019 р. було внесено відповідні зміни до ст. 9' Закону України «Про альтернативні джерела енергії», відповідно до яких приватні електростанції, які будують або вже збудовано на землі, а не на дахах чи фасадах житлових будинків були взагалі позбавлені «зеленого тарифу» на електричну енергію, вироблену з енергії сонячного випромінювання генеруючими установками приватних домогосподарств. І хоча наступні зміни до ст. 9' зазначеного закону від 11.07.2019 р. повернули «зелений тариф» малим наземним електростанціям, проте виплата компенсацій за «зеленим

тарифом» власникам приватних сонячних електростанцій в Україні й досі часто відбувається із значною затримкою.

Про мінливість державної політики у цій сфері свідчить також скасування Енергетичної стратегії України на період до 2030 р., затвердженої Розпорядженням КМУ від 24 липня 2013 р. № 1071-р та затвердження замість неї нової Енергетичної стратегії України на період до 2035 р. “Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність”, яку було затверджено відповідним розпорядженням КМУ від 18 серпня 2017 р. Головними відмінностями нової стратегії у порівнянні з попередньою є перехід від моделі енергетичного сектору з домінуванням викопного палива, непрозорих ринків природного газу та вугілля до нової моделі, в якій передбачаються однакові можливості для розвитку всіх видів виробництва енергії. Особливу увагу при цьому приділено питанням підвищення енергоефективності та використання енергії з відновлюваних та альтернативних джерел. Втім, при запланованому зростанні джерел первинного постачання сонячної та вітрової енергії та збільшенні виробництва електроенергії за рахунок відновлювальних джерел енергії на період до 2035 року невирішеними залишаються питання стимулювання розвитку альтернативної енергетики в Україні. На наш погляд, вирішити цю проблему можна шляхом запровадження державних програм підтримки розвитку альтернативної енергетики, що передбачатимуть, зокрема, надання пільгових кредитів на закупівлю та встановлення обладнання для виробництва енергії з альтернативних джерел, а також державну підтримку малих та середніх підприємств, від яких залежить виробництво енергії з відновлювальних джерел.

Отже, з урахуванням вищевикладеного, можна зробити висновок, що на сьогодні існує нагальна потреба у систематизації законодавства у сфері альтернативної енергетики, розробці комплексної правової бази, яка б змогла врегулювати всі види альтернативної енергетики в нашій державі із закріпленням на законодавчому рівні основних принципів державного управління у цій сфері, основоположних засад, на яких має базуватись весь процес управління ринком альтернативних джерел енергії.